Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Izgonirii lui Adam din Rai

O, este nevoie de Dumnezeu peste pământ, și Unul este Dumnezeu, și nu este alt Dumnezeu, decât Cel ce a făcut cerul și pământul și omul, văzutele și nevăzutele, iar numele Lui este Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, și toate câte s-au făcut, prin El s-au făcut și se fac, precum este scris.

La început era Cuvântul, și Cuvântul era la Dumnezeu, și Dumnezeu era Cuvântul, și toate prin El s-au făcut, și nu fără El, iar întru El era viață. O, și tot așa și la sfârșit, Cuvântul este la Dumnezeu, și Dumnezeu este Cuvântul și întru El este viață, iar viața este lumina oamenilor.

O, vin pe pământ cuvânt cu viață întru el ca să hrănesc sufletul omului, că nu numai cu pâine se hrănește omul, ci cu orice cuvânt al gurii lui Dumnezeu, precum este scris, iar cuvântul Meu spune așa acum:

O, omule, o, omule, grăiesc peste tine cuvântul Meu și spun că Eu sunt Dumnezeu, Fiul lui Dumnezeu Tatăl, Cuvântul Lui sunt peste tine, și-ți amintesc că M-a trimis Tatăl Meu acum două mii de ani ca să Mă fac cunoscut Dumnezeu din Dumnezeu, coborât din cer pe pământ ca să Mă nasc Prunc și să cresc așa cum crește omul născut din om și să Mă aibă și să Mă ia omul de Dumnezeu al său pe pământ. O, și M-am întors apoi lângă Tatăl, la locul Meu din cer, ca să fiu cu Tatăl pentru tine și să te cuprind în Duhul Sfânt Mângâietorul, omule, și să ai peste tine lucrător și ocrotitor Duhul Treimii lui Dumnezeu și să nu-ți întinzi mâinile și inima spre dumnezei care nu sunt dumnezei, și să te poată îngriji Dumnezeu, omule.

O, nu e bine să fie prost omul. Omul trebuie să fie deștept și să-L cunoască pe Dumnezeu și să creadă în El prin înțelepciunea dăruită lui de Dumnezeu la facerea sa, dar pentru această credință urmată trebuie ascultare, omule, iar când tu nu asculți de cuvântul lăsat peste tine de Dumnezeu, pierzi frica de Dumnezeu și nu-ți este frică să ieși de sub mâna Lui ocrotitoare, iar frica o pierzi pentru că îți pierzi prin neascultare înțelepciunea cea de la Dumnezeu, așa cum a pățit Adam, omul cel zidit de Dumnezeu la început, și iată, când pierzi duhul ascultării, zadarnică este credința ta în Dumnezeu, căci cel ce crede ascultă și are credința de ocrotire.

Iar Eu grăiesc așa acum pentru cei care cred în Unul Dumnezeu și stau sub această credință și o moștenesc din unii în alții, și mai ales de acum două mii de ani când am venit și M-am arătat lumină din lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, purtat în pântece de Fecioară și născut Prunc ca să cresc ca omul apoi, o, și sunt Cel de o Ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut. Și vine apoi credința în Duhul Sfânt Mângâietorul, purcezător din Tatăl și împreună închinat cu Tatăl și cu Fiul și lucrător prin prooroci, și toate prin biserică în sobor de apostoli, așa cum a fost așezată biserica Mea atunci. Și spun aceasta ca să te îndemn spre credință în Unul Dumnezeu, omule, și să știi tu ce Dumnezeu mare a zidit omul la început și să stai tu sub mâna Lui și să înveți să nu uiți pe Dumnezeu, că dacă-L uiți te duci și-ți alegi dumnezei fel de fel, care nu sunt dumnezei, căci Unul este Dumnezeu, omule.

Și acum, după ce M-am așezat Dumnezeul Cel adevărat înaintea oamenilor prin cuvântul Meu cel de azi rostit, pe vatra neamului român revărsat din gura Mea dumnezeiască, spun acum peste tot neamul oamenilor în lungul și în latul pământului:

Pace vouă, fii ai lui Dumnezeu pe pământ, și vouă, fii ai oamenilor! Și spun așa ca să știți cum vă alegeți să fiți, căci fiii lui Dumnezeu sunt cei ce ascultă de cuvântul lui Dumnezeu, împlinindu-l pe el, iar fiii oamenilor se aleg să nu asculte de Dumnezeu și își aleg viață fără de ascultare, iar când nu mai ai de cine să asculți nu mai ai pază peste viața ta și iei îndemn din tine însuți și din cei care ca și tine nu fac voia lui Dumnezeu prin ascultare de cuvântul Său.

Iar ție, popor român, o, pace ție, întreită putere de pace, că pe vatra ta stă cartea cuvântului Meu din zilele acestea și Mă tot scriu în ea de peste șaizeci de ani și am deschis-o ca să știi tu că Dumnezeul tău este cu tine, țară cu credință de la strămoși moștenită, țară ortodoxă, în care Domnul Își găsește plăcerea și venirea Sa cuvânt pe pământ, acum, la sfârșit de timp!

O, pace vouă, fii români, pace vouă, căci și-au pierdut pacea oamenii de pe pământ, iar tu, țara Mea de azi, să nu ți-o pierzi, iubito, căci Dumnezeu este cu tine, și să fii și tu cu El, că tu știi ce Dumnezeu ai și ce este El și ce face El pentru ai Săi! O, iată, nu uita, nu uita de arma biruinței, țara Mea cea de azi, nu uita de arma care taie toată pornirea vrăjmașă, căci tu ești popor cu cruce în mersul tău pe pământ, iar Eu te îndemn să faci cruce mereu și mult, ca să fii tu mărturisitorul Meu și să fii păzit prin cruce, că Eu ți-am plătit mântuirea și credința ta în Dumnezeu prin cruce, fiu român. O, fă cruce, fiule, și ține departe relele toate, și să se strângă cu tine preoții tăi pentru rugăciune chemătoare de sus, ca să trimită Domnul la tine pază de îngeri și sfinți ocrotitori în fața relelor de pe pământ, locul unde diavolul dă lupta cu Dumnezeu pentru câștigarea omului de o parte sau de alta, după cum voiește omul să se aleagă, căci pe pământ sunt neamuri întregi de oameni fără de cruce, fără de sfinți din cer, dacă nu cred în ei, dar tu ai moștenire mare de sfinți care ți-au lăsat cărarea spre Dumnezeu, și a lui Dumnezeu spre tine ca să știi calea și crucea de cărare. Așadar, ridică mânuțele sus spre Dumnezeul tău Iisus Hristos și cheamă-Mă lângă tine ca să te ocrotesc, că te-am învățat mereu să-L ai pe Dumnezeu cu tine, că iată, cu tine stau, și în mijlocul tău fac sfat, și fericit este neamul căruia Domnul este Dumnezeul lui și moștenirea Domnului este el, iar Dumnezeul Cel adevărat risipește sfaturile neamurilor și leapădă gândurile popoarelor și disprețuiește sfaturile căpeteniilor, iar sfatul Domnului rămâne în veac și gândurile Lui din neam în neam, precum este scris.

Iar tu, neam român, încrede-te în Domnul Dumnezeul tău și stai sub ocrotirea Lui, dar să-L iubești și să te sfințești pentru El, că Dumnezeul tău este sfânt, și iată, vine vremea postului mare și amintirea patimilor Mele prin cruce, iar tu ia din învățăturile așezate de sfinții părinți la temelia bisericii lui Hristos acum două mii de ani, și mai apoi prin sfinții ierarhi, nu prin orice fel de ierarhi, o, și fă tu voia lui Dumnezeu, și totul prin biserică, fiindcă poporul creștin este biserica lui Dumnezeu și stă Domnul în mijlocul ei și face sfat, precum este scris. O, și trecere mare are la Dumnezeu biserica neamului român, și iată cum vin și stau în cuvânt și te păstoresc și-ți spun să nu te temi, și-ți întăresc credința, nădejdea și pacea, dar să fiți deștepți, fii români, și să nu uitați că scris este: *«De n-ar păzi Domnul cetatea, zadarnic ar păzi-o cei ce o păzesc pe ea»*, o, și toate cu Dumnezeu să se facă.

O, nu te teme, popor român, nu vă temeți, fiilor români, căci Dumnezeu este cu voi prin cuvântul Său și vă face ocrotire și vă învață să vă ocrotiți cu crucea și să faceți cruce peste toate ale voastre, pe apă și pe hrană, pe pământul pe care mergeți și pe văzduhul care vă înconjoară, peste intrările și ieșirile voastre, o, și stați acasă, stați în țară, în țara voastră binecuvântată, că Eu am venit în ea cuvânt de facere nouă, facerea din nou a lumii, fiilor, iar voi să nu plecați departe, măi fiilor români, o, că mulți au greșit față de țara aceasta și s-au dus din ea, s-au dus de capul lor ca și cei ce se risipesc departe, și plâng în ceruri sfinții români, plâng de cei plecați din țara binecuvântată azi, când Domnul este apărătorul și vistierul celor credincioși, căci celor credincioși nu le trebuie averi și bani, ci iubire și sănătate și ascultare

și mulțumire întru toate le trebuie. O, dar nu mai sunt învățători cu milă peste tine, țara Mea, și am venit Eu să te ajut sub cruce, dar stai sub cruce, că vai de poporul cel fără de cruce, vai! O, și cine să le spună popoarelor această durere, care se suie la cer de la toți cei care disprețuiesc pentru ei arma biruinței și-și lasă sub primejdie viața? Iar semnul sfintei cruci când îl faci, nu uita, fiu român, să împreunezi cele trei degete mari ale mâinii drepte în numele Treimii dumnezeiești, Căreia te închini, și așa să-ți însemnezi trupul și toate ale tale, și calea și hrana și apa și somnul și trezirea din somn și gândul și pacea și iubirea ta de Dumnezeu, și vei fi poporul cel iubit de Dumnezeu, poporul cel ascultător și ocrotit prin ascultare, o, și nu te teme de ceea ce se tem cei fricoși, și nu lua de la ei zvonurile rele, căci cei fricoși au în ei lipsa lui Dumnezeu, că Unul este Dumnezeu, nu dumnezeii lor sunt. Iar tu nu-ți pierde pacea și ia-Mă de sprijin și de ocrotire, fiu român, căci Tatăl tău Dumnezeu știe de ce ai tu nevoie, numai să-L ai tu pe El.

Și acum așezăm în carte pomenirea Mea cu ucenicii Mei cei de acum două mii de ani, căci îi povățuiam pe ei cum să se roage în rugăciunile lor și le spuneam să-L recunoască pe Tatăl de Dumnezeu al lor și să fie supuși și să ierte și să ceară paza Domnului, și totul ca în cer pe pământ, voia Tatălui și toate de la Tatăl, iar fiii să învețe iertarea tuturor celor ce le greșesc, ca și Tatăl să le ierte lor pe cele greșite ale lor, numai să ceară ei iertarea la Tatăl pentru ceea ce ei greșesc ca niște oameni, iar cei iertați sunt cei păziți de rău prin Tatăl, Care iartă și nu pedepsește pe cei ce se apleacă Lui pentru iertare.

În ziua aceasta se face pregătirea spre urcuș prin oprire de la mâncăruri bogate și prin punerea la sfințenie mare a fiilor lui Dumnezeu, a celor ce iubesc pe Domnul, și este așezată de sfinții părinți amintirea lui Adam, care a pierdut raiul prin nesupunere și prin neascultare de Dumnezeu, căci a luat și a mâncat ceea ce era oprit să ia, și așa s-a clătinat în iubire și așa a căzut el apoi din rai.

O, fiilor, omul își ia femeie pentru păcat, căci omul iubește păcatul, și de aceea își ia femeie, iar în Scripturi este scris că din pricina desfrânării să-și aibă omul femeia sa, dar tot în Scripturi este scris că este bine ca bărbatul să nu se atingă de femeie, dar din pricina curviei să-și aibă el femeia sa, o, și fiecare din cei doi este rob celuilalt, se stăpânește unul pe altul pentru sine fiecare și au inelul ca semn de robie, și așa se bucură unul de altul bărbatul și femeia sa. O, așa a pățit Adam, și a rămas el cu femeia sa și s-au despărțit de Dumnezeu așa cum fac toți cei care își aleg de viață femeia și căsătoria, adică rob unul altuia cei doi.

O, fiilor, fiți fii ai lui Dumnezeu și păstrați-vă apoi alegerea aceasta, căci cel ce se unește cu Domnul este un trup cu Domnul, și nu este aceasta ca și cu omul care se alege pentru om, iar unirea Mea cu omul este prin biserică, adică Mă dau omului cu trupul și sângele Meu așa cum M-am dat pe cruce pentru el, pentru viața lui cu Dumnezeu, și nu cu vrăjmașul lui Dumnezeu.

O, fiilor, fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt, și așa le spun celor ce aleg pe Dumnezeu pentru asemănarea lor cu Dumnezeu. Eu prin așa fii Îmi țin peste pământ ocrotirea și peste cei păcătoși cu viața, dar care au credință în Unul Dumnezeu, chiar dacă sunt slabi pentru ei înșiși și pentru calea cu Dumnezeu cu viața lor.

O, e nevoie de ocrotire pe pământ, și trebuie să fie și sfinți în cetățile locuite de oameni, și pentru ei să pot să Mă apropii cu ocrotirea și să țin primejdia departe și să nu pierd peste tot locul Meu de lângă oameni, și ca să am unde să trag în petrecerea Mea pe pământ, în taină umblând și lucrând lucrul Meu.

O, nu uitați, fiilor, că unde este Dumnezeu cu omul este și ocrotirea Sa. Să Mă audă neamul oamenilor de peste tot cum pot ei să aibă ocrotirea Mea peste ei, și să caute ei spre Unul Dumnezeu de Dumnezeu al lor, căci dumnezeii lor nu sunt dumnezei și nu sunt nimic.

Și acum spun iar și iar: Pace vouă, popoare de pe pământ! De nicăieri nu vine pacea, decât de la Dumnezeu, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, iar Dumnezeu este Cel milos, Cel ce iartă, căci atât iubește El, iar cei ce iartă au iubirea Mea în ei.

O, pace ție, popor român, și fă cruce tot timpul și să te bucuri sub acest semn ocrotitor, iar preoții tăi să deschidă cărțile bisericești și să trimită rugi de pace și de ținere departe a oricărui rău, și voi lua rugăciunile bisericii și ale poporului și le voi așeza înaintea Mea, căci tu ești neamul Meu cel de azi, cel la care am venit acum cuvânt pe pământ, trimisul Tatălui la tine, neam român.

Fiți liniștiți, fii români! Bucurați-vă de Domnul! El este paza voastră, căci Domnul îi iubește pe români, și le voi da lor cuvânt de înțelepciune pentru credința lor, curând, curând le voi da.

O, pace vouă, fiilor care așezați pe pământ cuvântul Meu, cuvântul lui Dumnezeu! Începem vremea postului mare și vin să pun peste voi binecuvântare și iertare de greșale și pace și întărire, fiilor, și vă dau putere din puterea Mea, vă dau mângâiere, vă dau ca să aveți, fiilor.

Binecuvântare rostesc în ziua aceasta peste poporul român și peste vremea de post, pentru dragostea lui de Dumnezeu!

Și, iarăși, binecuvântare mare peste tot poporul care se hrănește cu tot cuvântul Meu, care curge acum peste pământ și peste el, și fiecare să creadă mult în binecuvântarea aceasta și să poată frumos prin ea!

O, cereți, fiilor, la Domnul ceea ce are El nevoie să aveți și să puteți și să lucrați Lui. O, pace vouă! Bucurați-vă și vă veseliți în toată vremea celor șapte săptămâni de post, căci cine-și arată o față posomorâtă își pierde plata în cer, dar voi fiți vioi și plini de Duhul Sfânt de la unul la altul și hrăniți-vă cu cuvântul lui Dumnezeu ca și cu pâinea, că putere mare are cuvântul Meu, fiilor, iar voi știți aceasta.

O, pace vouă! Țineți pe Dumnezeu între voi. Pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

17-02/01-03-2020